

Eesti NSV: sula

Tööleht filmile "Kuuekümnendad 1956–1968"

1. Mille poolest erinevad kolhoosnik Aksel Aaviku mälestused kolhoosist ja sellele järgnenud dokumentaalfilmi lõigus näidatust?

.....

.....

.....

.....

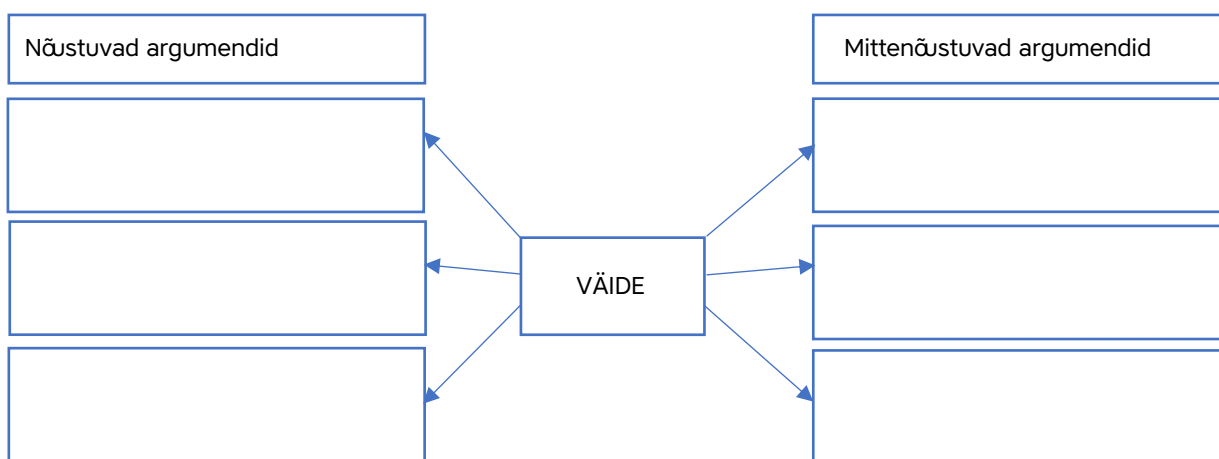
2. Millised muutused leidsid aset 60ndatel Eesti NSV-s? Tooge vähemalt kaks näidet iga eluvaldkonna juurde.

Valdkond	Muutused
Kolhoosid ja põllumajandus	
Majandus	

Rahvastik	
Kultuur	

3. Selgitage filmi ja oma teadmiste põhjal, kas 60ndaid aastaid Eesti NSV-s võib nimetada kuldseteks kuuekümnendateks. Täitke diskussioonivõrk.

Järeldus

4. Töö allikaga. Lugege vabadusvõitleja Jaan Isotamme mälestuste katkendeid ning vastake küsimustele.

„Ja samal õhtul kutsusime Ennu kolmandaks ja panimegi Eesti Noortemaleva esimese alusmüüri paika. Kogu see organiseerimine või organisatsiooni vormiline külg, see jäi minu hooleks. Eks me igaüks muidugi vaatasime oma tutvusringkonnas julgemaid poisse, keda kaasa tõmmata, leidsime ka. Aga põhikirja tegin ma, nii naljakas kui ka ei ole, teised võtsid ikka mõned sõjalised organisatsioonid, mina võtsin Eesti Üliõpilasseltsi põhikirja aluseks ja seetõttu meie organisatsioon oli teiste hulgas natuke kummaline. Meil ei olnud näiteks printsipi, juhi ideed ei olnud üldse olemas, meil oli iga poole aasta tagant ümber valitav esimees, kes ei saanud kahte järjest aega olla. Ja nii oligi, et kui me ametlikult ennast asutasime või vormistasime 12. märtsil 1956, siis valiti mind esimeheks ja sügisel, kui pool aastat täis sai, astusin mina tagasi ja esimeheks sai Enn Tarto.“

„Ja siis tuligi, kas septembri lõpus või oktoobri alguses, kui tuli kõne alla, et me peame ka midagi tegema. Ja mida teha? Pärast me pidasime plaani ausamba õhkulaskmise asjus, aga sellest õnneks ei tulnud midagi välja. Aga kõige lihtsam oli teha lendlehti. No siis oligi kaks nädalat oli meil seda ettevalmistamisega aega, ühel poisil oli registreerimata kirjutusmasin, kirjutajad muidugi eriti osavaid meil ei olnud, eks seal pusiti, lendlehti trükiti seal masinal. Ja viimasel hetkel, paar päeva enne lennutamispäeva ma leidsin, et liiga vähe on. Aga masinal ei jõudnud enam teha ja siis sellesama Kohv Voldemariga või Volliga kirjutasime käsitsi trükitähtedega lausa eksemplare juurde. Ja see oli neil kõige lihtsam tee meieni jõudmiseks. Need panime üles Tartus vastu 4. novembril 56.“

„Aga meie lendlehed, tehti ülelinnaline kirjand kõikides koolides, kirjandid viidi kõik Tallinnasse Pagari tänavasse, seal oli üks spetsiaalne osakond, kes ainult sellega tegeleski ja hakati siis tegema seda käekirjade kontrolli. Ja nii minu kui Volli käekirjad said nad sealt kätte ja siis edasine oli juba lihtne. Hiljem tuli välja, et seesama punane klassivend oli meie peale juba kevadel saatnud kaebuse, kus me räägime nõukogudevastaseid jutte, nii et silm võis juba enne mingil määral peal olla. Nii oligi see...“

„Ja siis oli kohus, ma ütlen, küllaltki lõbusas meeleolus, karistused jagati teenete järgi, mina sain seitse, Kohv kuus, Tarto viis, Rebane ja Soosaar kumbki neli, Lõhmus ja Raudsepp kolm ja Laanearu kaks aastat.“

Allikas: Videointervjuu litereering: Jaan Isotamm. Okupatsioonide ja vabaduse muuseum Vabamu 018899/016

1) Milliste vahenditega vätlesid õpilased Nõukogude vämu vastu?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2) Millised võimalused olid õpilastel lendlehtede levitamiseks?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3) Kuidas jõudis KGB Isotamme ja ta sõpradele jälile?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4) Milline oli teie arvates noorte panus vabadusvõitlusesse?

.....

.....

.....

.....

.....

.....